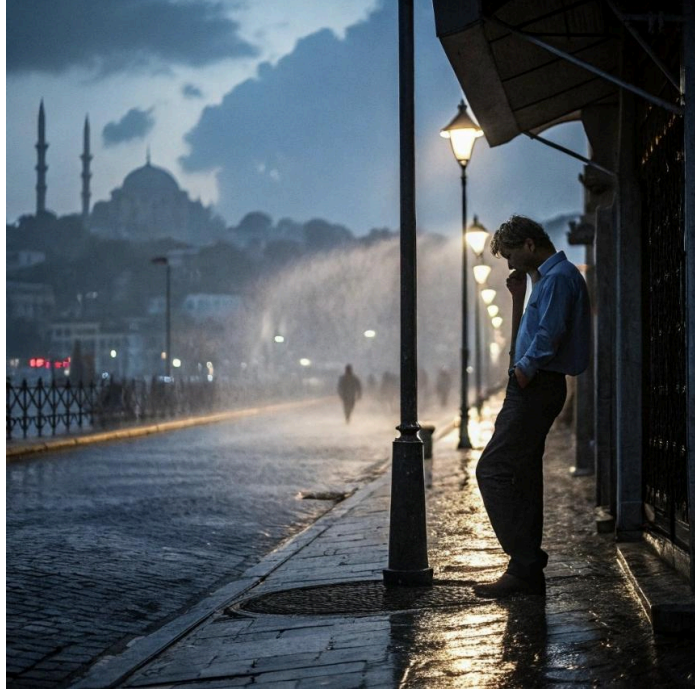

Kendini Yeniden Keşfetmek

— turgaykurtulus · 04 Nisan 2025

İstanbul'dan ayrılıp Bursa'nın yeşil koruları arasında ilk duraklamam, hayatımın akışını İstanbul'dan ayrılıp Bursa'nın yeşil koruları arasında ilk duraklamam, hayatımın akışını değiştiren bir karar olmuştu. Uludağ'ın eteklerinde, şehrin tarihi dokusuyla modern yaşamın iç içe geçtiği sokaklarda dolaşırken, ben de kendi içimde yeni patikalar keşfediyordum. Bazı kararlar vardır; bavulunu toplar, otobüse binersin ve hayatın tamamen başka bir yöne akar. Benimkisi de öyleydi. Bursa'nın eski çarşılarında, İnkaya Çınarı'nın altında içtiğim demli çaylar, geçmişin tortularını temizliyordu yavaş yavaş. Bir gün çay ocağının sahibi Kemal Amca, gözlerini uzaklara dikerek."İnsan bazen kaybettiğini sanır, oysa yeni bir şey kazanmaktadır," demişti. Sonra Eskişehir'e taşındım. Porsuk Çayı'nın kenarında, öğrenci şehrinin dinamik atmosferinde farklı bir enerji buldum. Odunpazarı'nın rengârenk evleri arasında dolaşırken, hayatımın parçalarını yeniden birleştiriyordum. Kırılma anları vardır hayatta; bazıları fay hattı gibi sarsıcı, bazıları ise akan nehir gibi yumuşak. Kırıklarımı toplarken, aslında onları yeni bir mozaığe dönüştürdüğümü fark ettim. İstanbul'daki geçmişim, Bursa'daki soluklanmam, şimdi de Eskişehir'de başlayan yeni bir sayfa... Her biri bana farklı renkler katmıştı. Lületaşı ustası Hasan Bey'in atölyesinde saatlerce oturup, taşın nasıl şekillendiğini izlerdim. "Her taşın kendi hikâyesi vardır," demişti. "Zorlarsan kırılır, sabırla yontarsan sanat olur." Belki de hayatın formülü bu kadar basitti: Sabırla yontmak, her anın kendi hikâyesini kabul etmek. Ve şimdi İzmir'deyim. Kordon'da yürürken, denizin tuzlu kokusunu içime çekiyorum. Ege'nin mavisinin insanı nasıl özgürleştirdiğini her gün yeniden keşfediyorum. Bazen, Asansör'ün tepesinden şehri izler, Kültürpark'ta kitap okur, Kemeraltı'nda kaybolup kendimi bulurum. Saat Kulesi'nin etrafında dönen hayat, bana zamanın nasıl akıp gittiğini ve her anın değerini hatırlatıyor. Yolculuk, varış noktasında

değil, adımlarda gizlidir. İstanbul'dan Bursa'ya, Eskişehir'den İzmir'e uzanan bu serüvende, kendime giden yolda, kendimden uzaklaşmak da varmış. Mesafeler bazen yakınlaştırır, bazen uzaklaştırır. Ama en nihayetinde, nerede olursak olalım, kendimizle karşılaşırız.Ege'nin rüzgârı saçlarımı dağıtırken, anlıyorum ki hayat, sadece bir yerden başka bir yere gitmek değil, her yerde kendini yeniden bulmaktır.Turgay Kurtuluşeğıştiren bir karar olmuştu. Uludağ'ın eteklerinde, şehrin tarihi dokusuyla modern yaşamın iç içe geçtiği sokaklarda dolaşırken, ben de kendi içimde yeni patikalar keşfediyordum. Bazı kararlar vardır; bavulunu toplar, otobüse binersin ve hayatın tamamen başka bir yöne akar. Benimkisi de öyleydi.Bursa'nın eski çarşılarında, İnkaya Çınarı'nın altında içtiğim demli çaylar, geçmişin tortularını temizliyordu yavaş yavaş. "İnsan bazen kaybettiğini sanır, oysa yeni bir şey kazanmaktadır," demişti bir gün çay ocağının sahibi Kemal Amca, gözlerini uzaklara dikerek.Sonra Eskişehir'e taşındım. Porsuk Çayı'nın kenarında, öğrenci şehrinin dinamik atmosferinde farklı bir enerji buldum. Odunpazarı'nın rengârenk evleri arasında dolaşırken, hayatımın parçalarını yeniden birleştiriyordum. Kırılma anları vardır hayatta; bazıları fay hattı gibi sarsıcı, bazıları ise akan nehir gibi yumuşak. Kırıklarımı toplarken, aslında onları yeni bir mozaığe dönüştürdüğümü fark ettim. İstanbul'daki geçmişim, Bursa'daki soluklanmam, şimdi de Eskişehir'de başlayan yeni bir sayfa... Her biri bana farklı renkler katmıştı.Lületaşı ustası Hasan Bey'in atölyesinde saatlerce oturup, taşın nasıl şekillendiğini izledim. "Her taşın kendi hikâyesi vardır," demişti. "Zorlarsan kırılır, sabırla yontarsan sanat olur." Belki de hayatın formülü bu kadar basitti: Sabırla yontmak, her anın kendi hikâyesini kabul etmek.Ve şimdi İzmir'deyim. Kordon'da yürürken, denizin tuzlu kokusunu içime çekiyorum. Ege'nin mavisinin insanı nasıl özgürleştirdiğini her gün yeniden keşfediyorum. Bazen, Asansör'ün tepesinden şehri izler, Kültürpark'ta kitap okur, Kemeraltı'nda kaybolup kendimi bulurum. Saat Kulesi'nin etrafında dönen hayat, bana zamanın nasıl akıp gittiğini ve her anın değerini hatırlatıyor.Yolculuk, varış noktasında değil, adımlarda gizlidir. İstanbul'dan Bursa'ya, Eskişehir'den İzmir'e uzanan bu serüvende, kendime giden yolda, kendimden uzaklaşmak da varmış. Mesafeler bazen yakınlaştırır, bazen uzaklaştırır. Ama en nihayetinde, nerede olursak olalım, kendimizle karşılaşırız.Ege'nin rüzgârı saçlarımı dağıtırken, anlıyorum ki hayat, sadece bir yerden başka bir yere gitmek değil, her yerde kendini yeniden bulmaktır.Turgay Kurtulus